

natureret Sprit, her er Tale om. Hvad jeg har sagt, er kun dette, at de Andragender, der var indkommet til Udvalget, syntes mig ikke særlig godt begrundede. Der er kommet Andragender til Udvalget, som beror paa fuldstændig Misforstaaelse, og hvis man havde de Folk for sig, der havde skrevet Andragenderne, vilde man meget hurtigt kunne overbevise dem om, at deres Frygt for, hvad de kan blive udsat for ifølge Loven, er ganske hen i Vejret. Der er ikke noget ondt i, at Folk kan misforstaa et Lovforslag, de kun kender af Aviserne, men det er forbavsende, at Folk, der har med bestemte Sager at gøre, ikke sætter sig ind i det, der synes at være Livsinteresser for dem, men flyder paa et vagt Skøn over, hvad der her i Rigsdagen foreslaas. Det er ingenlunde min Mening ikke at ville tage tilbørligt Hensyn til Henstillinger fra Industri og Haandværk, jeg har kun sagt, at i Øjeblikket ligger der i den Henseende ikke noget for, der synes mig af megen Betydning, og som vil kunne ned sætte Indtægten ved Loven stærkt. Det er jo muligt, at de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vil gaa ned til 3 Mill. Kr., men det regner jeg alligevel for en betydelig Indtægt for Statskassen.

Det ærede Medlem spørger saa, hvordan jeg kan mene, at de $3\frac{1}{2}$ eller 3 Mill. Kr. intet betyder for dem, der skal betale dem. For det første af den Grund, at Summen fordeles paa saa mange Hænder. De 3 Mill. Kr., som den enkelte Mand indvinder, betyder sikkert overmaade meget for ham, men hvis der er mange hundrede Tusinde Mennesker, som bidrager til de 3 Mill. Kr., betyder det mindre for hver af dem. Dernæst maa jeg sige, at i dette Øjeblik er vel Beløbet af Skatter og Afgifter og Byrder henimod 300 Mill. Kr. om Aaret, og saa betyder en ny Byrde af 3 Mill. Kr. ikke overordentlig meget for dem, der kan være Tale om.

Jeg tror derfor, det ærede Medlem ser helt forkert paa denne Sag, slaar den alt for stort op. Baade den moralske, den økonomiske og den sociale Betydning af den er langt ringere, end det ærede Medlem tror. Det betydningsfulde i Sagen er virkelig den dyre Akvavit, og om den er vi lykkeligvis enige. Det ærede Medlem

er lige saa villig som jeg til at gøre Akvavitte dyr, saa at den fattige Mands Snaps helt forsvinder, det bliver den rige Mands Snaps, dette Lovforslag kommer til at gælde. Dernæst søger man en forøget Indtægt for Staten ved nogle Bestemmelser, som ikke vil falde nogen til Besvær.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) mente, at hvad jeg fremførte, var Kontorbetragtninger, men jeg tør nu vist sige, at det ærede Medlems Betragtninger stammer fra et Industrikontor eller en Spiritusfabrikants Kontor. Hvis mine Betragtninger stammer fra et Kontor, er det fra et Kontor, som beskæftiger sig med Ernæring, og hvor de praktiske Landbrugere har haft Ordet, og det er deres Opfattelse, jeg gør gældende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kartoffeltørring skal jeg bemærke, at de Kvantiteter, som de forhaandenværende Fabrikker kan bearbejde, er nogenlunde rigtigt angivne af det ærede Medlem til at være omtrent 400,000 Tønder, men jeg tror dog, man mener, at 500,000 Tønder vil kunne præsteres. Men hvad man i Øjeblikket er stærkt beskæftiget med, er at fremskaffe det Antal Kartoffler til Tørring, som vil kunne tørres. Det vil ikke falde let, og det gælder først og fremmest om at tilvejebringe dette Antal. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Frygten for, at Kartofflerne vil raadne i Kulerne til Foraaret, maa jeg dog henvise det ærede Medlem til, at naar Landbrugerne har afgivet det til Byernes Forsyning nødvendige Kvantum Kartoffler, hvad der i disse Dage vil være endt, og det, som vil være nødvendigt til Kartoffeltørringen, vil Resten finde den bedst mulige Anvendelse i Landbrugernes egen Bedrift. Der er saa vist ingen Landbruger, der lader raadne i Kulerne, hvad han kan anvende til Foder, naar han har Ret til at anvende det til Foder.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Finansministeren* (se Tillæg B. Sp. 190) vedtoges uden Afstemning.